

MISDAAAD

AL
150
JAAR
RAZEND
ACTUEEL

EN STRAAF

NAAR
DOSTOJEVSKI

LAZARUS

VAN/MET KOEN DE GRAEVE
PIETER GENARD
PATRICIA KARGBO
GÜNTHER LESAGE
FEMKE STALLAERT
RYSZARD TURBIASZ
JORIS VAN DEN BRANDE
ARIANE VAN VLIET
KOSTUUM KAREN DE WOLF

EEN PRODUCTIE VAN ARSENAAL/LAZARUS
COPRODUCTIE PERPODIUM
MET STEUN VAN DE TAXSHELTER VAN DE BELGISCHE
FEDERALE OVERHEID

VO: H. DEVRINGT, HANSTWYSTRAT 63, 2000 MECHELEN / FOTO GUY KOKKEN / APTZHE BEELDDIEN

DAVIDSFONDS
cultureel beleid je samen

Vlaanderen
verbeelding werkt

Pp

MISDAAAD

EN STRAF

- LAZARUS

Ten prooi aan koorts, geldgebrek en een algemeen gevoel van malaise slaat de ex-student Raskolnikov een oude woekeraarster de kop in met een bijl.

Met een bijl... ? Hij rooft wat juwelen en begraaft ze ergens op een binnenplaats. Maar die bijl... Bewijzen zijn er niet. Er is alleen het heel sterke vermoeden van één rechercheur.

Op de vlucht voor de wet en zijn geweten dwaalt Raskolnikov door de steegjes van Sint-Petersburg en tuimelt hij van de ene bizarre ontmoeting in de andere. Het regent, maar het is heet. Hij is wakker, maar toch is hij aan het dromen. Hij leeft, maar het voelt alsof hij dood is. Komt de redding weer maar eens van een vrouw?

Misdaad en Straf is de eerste van Dostojevski's vier grote romans en bevat alle thema's die kenmerkend zijn voor 's mans oeuvre: geld, geweten, gulheid, geilheid en God.

Gefundenes Fressen voor de Lazarussen: een misdaadverhaal als een koortsdroom, met een hart dat bonkt van verontwaardiging en een held die regelrecht zijn eigen ondergang tegemoet loopt.

CREDITS

TEKST

tekstbewerking door LAZARUS
vrij naar Dostojevski
(in de vertaling van Hans Boland)

SPEL

van en met Koen De Graeve,
Pieter Genard, Patricia Kargbo,
Günther Lesage, Femke Stallaert,
Ryszard Turbiasz, Ariane van Vliet en
Joris Van den Brande

KOSTUUMS

Karen De Wolf

LICHTONTWERP

Stef Stessel

LICHTTECHNIEK

Jasper Van Halle, Bas Banen

GELUID

Dieter Lambrechts, Rutger Mollen

PRODUCTIE

Marjolijn Hectors

een productie van ARSENAAL/LAZARUS, coproductie Perpodium met
steun van de taxshelter van de Belgische Federale Overheid

WIE IS WIE?

Femke Stallaert

Rodion Raskolnikov

Joris Van den Brande

Loezjin (verloofde van Doenja)
Joris speelt ook koetsier en iemand 5

© Raymond Mallentjer

© Raymond Mallentjer

Günther Lesage

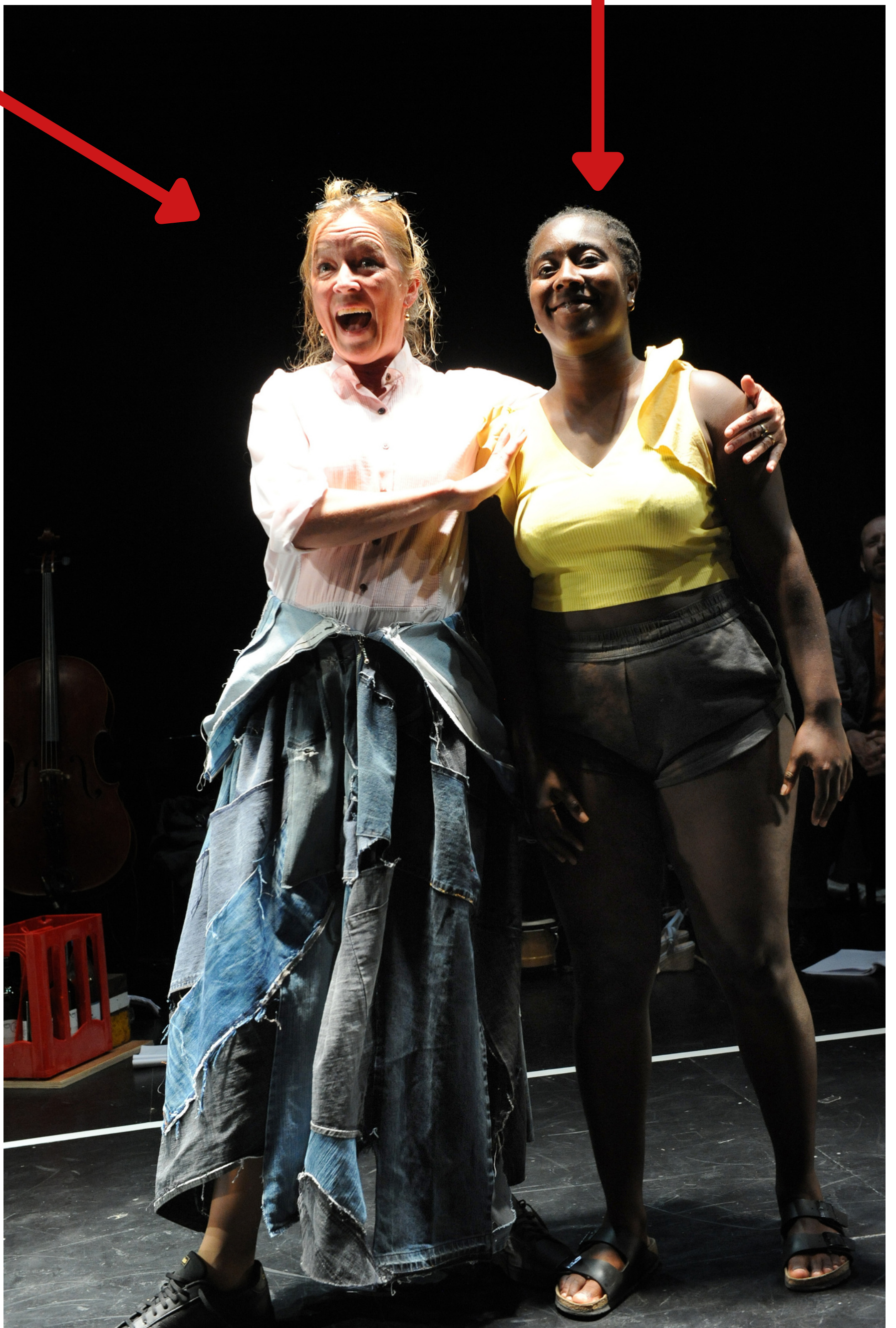
Porfiri Petrovitsj (rechercheur)
Günther speelt ook iemand 4

Patricia Kargbo

Doenja (zus van Raskolnikov, dochter van Poelcheria, is verloofd met Loezjin, werkte als kinderpomp bij Svidrigailov)
Patricia speelt ook Zamjettov en iemand 2

Ariane van Vliet

Poelcheria (moeder van Raskolnikov en Doenja)
Ariane speelt ook iemand 3

© Raymond Mallentjer

Pieter Genard

Svidrigailov (rokkenjager, voormalige werkgever van Doenja)

Pieter speelt ook iemand 1

Ryszard Turbiasz

Sonja (prostituee, dochter van Katarina, geliefde van Raskolnikov)

© Raymond Mallentjer

Koen De Graeve

Katarina (weduwe van Marmeladov, moeder van Sonja)

Koen speelt ook de stad en Kruitvat

RECENSIES

'Tussen spel en sérieux: Lazarus vertimmerd Dostojevski's meesterwerk tot twee uur vitaal theater.'

– Gilles Michiels, De Standaard * * * *

'LAZARUS maakte met Misdaad en Straf een boeiende bewerking van de roman van Fjodor Dostojewski. Hier schittert een groep die niet alleen met een frisse blik kijkt naar het bronmateriaal, maar ook een uniek mengsel van drama, komedie en existentiële vragen brengt.'

– Johan Thielemans, pzazz

'Ik vind het heerlijk wanneer teksttheater een nieuwe dimensie krijgt en dat is precies wat hier gebeurde. Veel tekst, maar luchtig gebracht, met de nodige woordmopjes en andere humor. (...) Theater op zijn best: je weet dat er erg veel tijd, moeite en oog voor detail zitten in álles. Maar dat alles verloopt zo spontaan dat je bijna gelooft dat ze het ter plaatse verzinnen. Echt knap!'

– Laura Huygen, Cultuurblog Davidsfonds

'LAZARUS heeft er duidelijk voor gekozen om - en die keuze weten wij te appreciëren - het stuk te laten dragen door de vrouwen. Zeker door de hoofdrol aan de jonge Femke Stallaert te geven. Naast haar staan een schitterende Ariane van Vliet en nieuw gezicht Patricia Kargbo.'

– Magali Degrande, Het Nieuwsblad * * *

© Raymond Mallentjer

De Standaard, 13.05.2022, Gilles Michiels

THEATER RECENSIE

De perfecte thuismatch

Tussen spel en sérieux: Lazarus vertimmert Dostojevski's meesterwerk tot twee uur vitaal theater.

Gilles Michiels

Vrijdag 13 mei 2022 om 3.25 uur

© Raymond Mallentjer

Misdaad en straf

Arsenaal/Lazarus

★★★★☆

Nog te zien in Mechelen (vanavond en morgen), daarna op tournee in Vlaanderen.

Kan een theaterpodium ooit een comfortzone zijn? Wie *Misdaad en straf* van Lazarus ziet, zou geloven van wel. Het gros van de acteurs speelt er al vijftien jaar samen. Ze kennen het oeuvre van Fjodor Dostojevski (1821-1881) als hun broekzak – denk aan eerdere bewerkingen van *De idioot* en *De gebroeders Karamazov*.

In Dostojevski's meesterwerk *Misdaad en straf* (1866) besluit de ex-student Raskolnikov zijn vrekkige huisbaas te vermoorden. Een dramatisch gevolg van zijn zieke mentale toestand? Of een test van zijn nihilistische theorie, die de misdaden van een kleine schare übermensen gedooft?

Lazarus weet al langer dat realisme en absurditeit twee gezichten van één januskop vormen. *Misdaad en straf* is bij uitstek een oefening in evenwicht, waarbij de psychologische en maatschappelijke analyses worden geïnjecteerd met veel spelplezier.

***Lazarus bewijst dat je ook in je comfortzone
spannend theater maakt***

Dit is evenveel ensemblestuk als showcase. Alle spelers zitten bij aanvang op dezelfde lijn. Maar als ze in het strakke witte kader op de scène stappen, worden de uitersten zichtbaar. Er is de Lazarus-kern, die veelal excentriek gestalte geeft aan de randpersonages; de nict-rige ijdeltuit van Joris Van den Brande, de over the top dramaticus van Koen De Graeve, de raadselachtige agent van Günther Lesage, de manipulatieve pervert van Pieter Genard, met daarnaast de babbelt-zieke moeder van Ariane van Vliet. Zelden spelen acteurs met zo'n sprekend gemak.

Maar hun tussenkomsten faciliteren ook de ernst: de groeiende paranoia van Raskolnikov (Femke Stallaert), het stille lijden van zijn bewaarengel en geliefde (Ryszard Turbiasz), de woede van zijn zusje Dunya (Patricia Kargbo). Het zijn de personages onderaan de sociale ladder, die niet de luxe hebben van de ironie of hyperbool.

Dit stuk neemt de volle twee uur om hun verhalen met elkaar te verweven. Maar dankzij het strakke script en de uitstekende dosering van koortsdroom en knipoog voelt dat nooit te lang. Is *Misdaad en straf* de ultieme thuismatch? Ja, maar Lazarus bewijst dat je ook in je comfortzone spannend theater maakt.

TONEEL

Misdaad en Straf

ARSENAAL/LAZARUS

Carnaval van standpunten

Lazarus maakte met 'Misdaad en Straf' een boeiende bewerking van de roman van Fjodor Dostojewski. Hier schittert een groep die niet alleen met een frisse blik kijkt naar het bronmateriaal, maar ook een unie mengsel van drama, komedie en existentiële vragen brengt.

17 MEI 2022 Als je de open ruimte van het Arsenaal in Mechelen betreedt zitten de spelers je al op te wachten op een rij. De deuren sluiten nog maar net als het bonte gezelschap een wilde Russische dans inzet. De energie spettert van het podium. Als toeschouwer vraag je je meteen af hoe ze deze intensiteit zullen kunnen aanhouden.

Na die dans volgt het verhaal van Raskolnikov, de opgewonden, koortsige student die denkt dat hij de perfecte moord pleegde. Femke Stallaert vertolkt die rol. Die verwisseling van seksuele identiteit zal verder een thema blijven. Hij opent de poorten van de verbeelding, waardoor de voorstelling ontsnapt aan een overdreven psychologisering.

Elk personage krijgt hier immers een eigen kleur, nu eens een karikatuur, dan weer een typetje of een 'normale' mens. De spelers stappen van ene figuur in de andere in een spel van metamorfoses. De ernstige modus valt vooral Raskolnikov toe. Hij /zij verwoordt de centrale filosofische stelling van Raskolnikov lodat doorsnee mensen het leven niet waard zijn. Daartegenover staat de exceptionele mens die lak heeft aan wetten, gewoontes en moraal. Die mag zelfs moorden als dat zijn doelen dient. Zo ontslaat Raskolnikov zichzelf van elke schuld voor de moord op zijn huisbazin.

Doorgaans is dit de centrale lijn in toneel- of filmbewerkingen van Dostojewski's verontrustende roman. De student die zich ongenaakbaar waant heeft buiten de waard van de rustige politie-inspecteur (laconiek gespeeld door Günther Lesage) gerekend. Hij brengt Raskolnikov in een lang kat en muis spel uit zijn evenwicht, tot hij uiteindelijk bekent en beseft dat de perfecte moord niet bestaat en dat de maatschappij het recht heeft om te straffen.

Dostojewski's verontrustende roman. De student die zich ongenaakbaar waant heeft buiten de waard van de rustige politie-inspecteur (laconiek gespeeld door Günther Lesage) gerekend. Hij brengt Raskolnikov in een lang kat en muis spel uit zijn evenwicht, tot hij uiteindelijk bekent en beseft dat de perfecte moord niet bestaat en dat de maatschappij het recht heeft om te straffen.

Lazarus stelt dat thema echter niet centraal. Het ensemble hecht evenveel belang aan de maatschappelijke problemen waarmee de andere personages te maken krijgen. Vele andere verhaallijnen verrijken zo de voorstelling. De spelers gunnen zichzelf de vrijheid om de vele familiale kwesties die hier opduiken in vele registers weer te geven.

Zo speelt Ariane van Vliet de moeder als een komische figuur. Ze is drukdoende om zich telkens weer te weer te stellen tegen dreigingen van buitenaf. Haar gaat het er, als berooide vrouw, om een goede partner voor haar dochter te vinden. Een iets te heftige Patricia Kargbo belichaamt de reactie van de dochter. Ze beseft wel dat ze maar aan de armoede kan ontsnappen door een goede partij te huwen, zoals haar moeder haar voortdurend inpepert. Toch verzet ze zich daartegen. Ze heeft haar waardigheid. Later zet Joris van den Brande haar echtgenoot neer als een verwaande, verarmde edelman. Geld is ook in deze maatschappij een centraal probleem.

De voorstelling bestaat uit een reeks contrasterende scènes. Op pure komedie volgt sobere mededeling. Zo brengt Koen De Graeve een indringende, oprechte monoloog over het lot van een 'onzichtbare' man. Zo wisselen grap, verkleedpartij, conflict, pijn en lach elkaar af. De spelers doseren dit heel precies: het komische klinkt even juist als heftige ruziescenes. Dat evenwicht is één van de sterktes van deze 'Misdad en Straf.'

De hele voorstelling wordt gedreven door een groot speelgenot. Dat zit ook in de aankleding. De spelers wisselen aldoor van kostuum, met een genereuze en gecontroleerde slordigheid. Deze aanpak illustreert perfect waarom de Russische literaire theoreticus Bakhtin de romans van Dostojewski beschreef als een 'carnaval', een wirwar van standpunten en discussies zonder duidelijke hiërarchie. Alles staat naast elkaar, de tekst werkt 'polyfonisch', zoals hij dat noemde.

Dat is precies wat je hier ziet: het verhaal van Raskolnikov is ingebed in andere verhaallijnen die elke hiërarchie opheffen en ervoor zorgt dat genres elkaar afwisselen. De discussies, nu eens geestig, dan weer diepgravend, voeren ons naar een inzicht dat kapitaal is voor theater: iedereen kijkt naar de wereld alsof hij gelijk heeft. Vanuit die verschillende standpunten ontstaan de wildste conversaties. Ze lopen vaak uit op een gevoel van algehele zinloosheid.

Er is wel één uitzondering: de figuur van Sonia, het hoertje op wie Raskolnikov verliefd is. Alleen bij haar beantwoordt hij kalm en rustig de vragen. Als Raskolnikov als straf naar Siberië moet, volgt Sonia hem, en de voorstelling sluit af met een monoloog van het meisje. Ryszard Turbiasz, een oude, kale en frêle vertolkt deze rol. Gehuld in een wit meisjeskleed zegt hij zijn tekst woord voor woord, bijna aarzelend. Het is de meest originele invulling van het personage. Turbiasz zorgt voor een moment vol ontroering, zonder terug te vallen op bekende recepten.

Finaal bekent Sonia dat ze onvoorwaardelijk verliefd is op Raskolnikov, al is die liefde ook voor haar een raadsel. Het is een intrigerend moment van absolute liefde, dat even dubbelzinnig, ironisch én ontroerend is als Dostojewski het bedoelde.

Als de spelers bij afloop groeten zie ik een heus theatergezelschap. Een groep spelers die allemaal konden schitteren. Plots verdampt daar de discussie over de voor- en nadelen van een heus (groot?) theatergezelschap. **Arsenaal**

12 MEI 2022 | DAVIDSFONDS | CULTUURPARTNER, CULTUURTIPS, VOOR JOU GEZIEN

Voor jou gezien: Misdaad en straf

***Misdaad en straf* van Fjodor Dostojevski: het is een klassieker, een boek waarvan iedereen vindt dat je het gelezen moet hebben, maar wat niemand daadwerkelijk doet. ARSENAAL/LAZARUS vertaalde de ruim 600 pagina's tellende roman naar een luchtige en indrukwekkende voorstelling. Zelfs als je niet graag leest, kan je nu dus meepraten over deze klassieker. Een aanrader!**

Zelf behoor ik niet tot de gelukkige stervelingen die zich doorheen de roman van Dostojevski worstelden. Toch was ik erg nieuwsgierig naar de voorstelling die ARSENAAL/LAZARUS ervan maakte. Ik werd niet teleurgesteld. Toen ik het gebouw binnenliep, lag er aan mijn voeten al een omtrek van een mannetje met tape. De toon was gezet en ik was fan.

Aan de *cast* heeft het ook niet gelegen. Bedankt aan alle acteurs voor deze topavond: Koen De Graeve, Pieter Genard, Patricia Kargbo, Günther Lesage, Femke Stallaert, Ryszard Turbiasz, Joris Van den Brande en Ariane van Vliet.

Klassieker in het kort

Voor wie het verhaal niet kent: de plot is vrij simpel. De pandjesvrouw, een niet erg geliefde dame, wordt vermoord. Ze krijgt een bijl in haar hoofd en van de dader is geen spoor. Als lezer én als toeschouwer weet je wel wie de moordenaar is: Rodion Raskolnikov. Hij stopte met studeren en heeft een ernstig gebrek aan geld. In een koortsvlaag beging hij zijn misdaad. Bewijzen zijn er niet, al koestert één politierechercheur sterk het vermoeden dat Rodion bij de zaak betrokken is.

Rodion moet met zichzelf en zijn misdaad zien te (over)leven in de kolkende chaos van zijn leven. Ondertussen is hij nog begaan met Sonja, die zich prostitueert om haar gezin overeind te houden. En dan verschijnen ook zijn zus Doenja en moeder ten tonele, want Doenja gaat trouwen. Dat rakelt het verleden weer op en een tweede moord komt aan het licht. Het wordt Rodion allemaal te veel. Uiteindelijk gaat hij naar het politiebureau om zichzelf aan te geven, waarna hij eindigt in een strafkamp in Siberië.

De juiste toon zetten

Je hebt het waarschijnlijk al wel door: geen lichte thema's of koetjes en kalfjes. Net daarom is de voorstelling van ARSENAAL/LAZARUS zo geniaal. Als toeschouwer krijg je er namelijk geen zwaar of beklijvend gevoel van. In de eerste paar minuten van *Misdaad en straf* spelen de acteurs een lied dat mij aan circusacts doet denken. Je hebt nog geen idee wat er zal volgen, maar hiermee zetten ze – letterlijk – de toon. Niet dat ze een circusact brengen, maar het hoeft allemaal niet té serieus te zijn.

De acteurs spelen het circuslied aan het begin van het stuk. Foto: Raymond Mallentjer

Daarmee bedoel ik: het verhaal is serieus en het wordt serieus gespeeld. Het zijn dingen uit het leven gegrepen die pas komisch worden als je ze serieus speelt op scène. Zoals de koetsier met zijn modern aanvoelende tirade over zwakke weggebruikers nadat hij net iemand aanreed. Of de ruzie tussen broer en zus waarbij ze elkaar ervan blijven beschuldigen dat de ander een kleuter is. Andere woordmopjes en elementen van humor zijn er natuurlijk ook bewust in gestoken, maar alles zit mooi in balans wat mij betreft.

Sympathie voor iedereen

Acht acteurs vertolken samen meer dan tien personages en wat deden ze dat goed. Je leeft mee met de personages, wat niet vanzelfsprekend is, want ze hebben geen gemakkelijke karaktereigenschappen. Toch voelde ik een zekere sympathie voor hen allemaal. Voor Rodion, die de moord beging en aan hoogheidswaan lijdt. Voor zijn hysterische moeder die maar blijft doorratelen over soep. Voor de rechercheur die van alles vermoedt, maar niets afdwingt. Voor de stille Sonja, wiens aanwezigheid soms al voldoende is. Ja, zelfs voor de moeder van Sonja en haar smerige rochelende hoest.

Hoofdpersonage Rodion kruipt weg onder het karretje met drank. Foto:

Moeiteloos

Ik vind het heerlijk wanneer teksttheater een nieuwe dimensie krijgt en dat is precies wat hier gebeurde. Veel tekst, maar luchtig gebracht, met de nodige woordmopjes en andere humor. Een simpel decor: een rechthoek afgebakend op de grond met tape en een karretje met een hoop glazen en drank. Daarachter zaten de andere personages die niet op de scène moesten zijn op een stoel. Ze wachtten hun beurt af en keken toe. Of leverden commentaar. Eenvoudige kostuums, die ondanks de veelheid aan personages toch meteen duidelijk maakten wie je voor je had en die perfect pasten bij elk personage. Theater op zijn best: je weet dat er erg veel tijd, moeite en oog voor detail zitten in álles. Maar dat alles verloopt zo spontaan dat je bijna gelooft dat ze het ter plaatse verzinnen. Echt knap!

Ook 'de stad' komt zich nog even voorstellen, want misschien is hij wel de schuldige... Foto: Raymond Mallentjer

Ik kan nog uren over deze voorstelling doorgaan, maar als je benieuwd bent, ga dan gewoon zelf kijken! De tickets bij ARSENAAL/LAZARUS zijn al uitverkocht, maar neem een kijkje op de [website](#) en ontdek of ze misschien nog ergens bij je in de buurt optreden. Ik raad het je van harte aan.

Onze recensenten delen elke dag sterren uit aan de nieuwste boeken, films, muziek en voorstellingen.

MUZIEK

Een jazz-cd per dag, dat houdt een mens gezond, vindt eindredacteur Peter De Backer. Van dat ruime aanbod aan avontuurlijke muziek, laat hij u graag meegenieten.

PODIUM

Schouwburg met rode pluche, op locatie diep in de duinen of ergens te valde. Theater is een veelheid aan dingen en journalist Magali Degrande duikt er graag in onder, spit ze uit en laat u weten wat dat met haar doet.

BOEKEN

Johanna Cassiers studeerde taal- en letterkunde en psychologie. Ze is mama van vier en werkt momenteel als psycholoog, voornamelijk met kinderen en jongeren. Ze recenseert al tien jaar romans en komt thuis muren tekort om haar boeken op te bergen.

MUZIEK

Fuga's van Bach, aria's van Verdi, symfonieën van Sjostakovitsj of stukken van Stockhausen. In het leven van recensent Jasper Croonen klinkt voortdurend muziek. Hij heeft het niet zo op stilte... behalve als die precies 4 minuten en 33 seconden duurt.

'Misdaad en straf' weet niet volledig de koortsdroom van het origineel te vatten

Moord zonder verrassingen

Terwijl Rusland door de invasie in Oekraïne werd uitgesloten van deelname aan het Eurovisiesongfestival, zoeken acht acteurs van Lazarus - onder wie Koen De Graeve en zijn vrouw Ariane Van Vliet - de Russische cultuur net op. Ze doken in de vuistdikke klassieker van Dostojevski *Misdaad en straf* voor een standvastige bewerking. Want er was een tijd dat de Russen het wel goed konden zeggen. "Onder een appelboom word je krankzinnig van verveling, hier in Sint-Petersburg word je krankzinnig van elkaar." MAGALI DEGRANDE

Meer dan 150 jaar oud is *Misdaad en straf* intussen, en nog steeds is het een boek dat niet in een boekenkast mag ontbreken. De arme, in zichzelf gekeerde en vereenzaamde Raskolnikov (rol voor Femke Stallaert) is gestopt met zijn studies rechten en heeft een plan: langsgaan bij een oude pandjesvrouw en haar het hoofd inslaan met een bijl. Hij rooft wat juwelen die ze in pacht heeft genomen en begint de moord - die uiteindelijk een dubbele moord wordt, niets verloopt altijd volledig volgens plan - verbeeld als een bom: felrode schijnwerpers, en alle acteurs die op een rij staan en een instrument of voorwerp vastgrijpen om samen ontzettend veel lawaai te maken. Ook in

Karikaturale detectives

Als het geen whodunit is, waar gaat het dan wel om? Of Raskolnikov gestraft zal worden voor wat hij gedaan heeft. En of er een moment komt waarop hij zich vervuld zal voelen van spijt. Ook de antwoorden op die vragen zijn inmiddels geen geheim meer: Raskolnikov kent geen schuld. Net daarom moesten we af van de oorspronkelijk vertaalde

- en iets te katholieke - Nederlandse titel *'Schuld en boete'*. De enige die dat doorheeft, maar die helaas niets kan doen bij gebrek aan bewijs, is de geslepen agent Porfiri, een heerlijke rol voor Günther Lesage als bijna karikaturale detectieve met lange jas en dampsigaret. Hij heeft immers weet van een artikel dat Raskolnikov ooit publiceerde en waaruit blijkt dat hij gelooft in een tweedeling van de mensheid: middelmatigen en genialen. En als je maar geniaal genoeg bent, kom je altijd weg met wat bloedvergieten.

Dostojevski's roman laat zich niet gemakkelijk bewerken. Alles draait om Raskolnikov zelf en al leert hem in het boek helemaal van binnenuit kennen via rillerige koortsdromen. Dat maakt het een kluit om al die donkere gedachten te veruitwendigen naar een

Als Raskolnikov zijn dubbele moord pleegt, verandert de hele scène in een soort ontplofende bom, inclusief felrode lichten.

setting met personages. Lazarus slaagt er bij momenten goed in om dat te doen.

Geen genialen

Op andere momenten laten ze de aandacht verslappen en moeten we toegeven dat ze, als er al een tweedeling bestaat, niet tot de genialen behoren die het gevoel van complete krankzinnigheid uit Dostojevski's roman honderd procent tot leven kunnen wekken.

Publiekslieveling Koen De Graeve blijkt wel een heel kleine rol te hebben als de stad Sint-Petersburg zelf. Lesage, Joris Van Den Brande (als verwaande toekomstige van Raskolnikov zus Doenja) en Pieter Genard (als Russische rokenjager) doen hun best en onttrekken iedere keer als ze opkomen een glimlach aan het publiek. Of in het geval van Genard: lichte walging. Maar al bij al zijn hun passages vrij kort en verwaarloosbaar. La-

zarus heeft er duidelijk voor gekozen om - en die keuze weten we te appreciëren - het stuk te laten dragen door de vrouwen. Zeker door de hoofdrol aan de jonge Femke Stallaert te geven, die haar strepen onder andere verdient de bij het Mechelse jeugdtheater De Maan als actrice én als deel van de artistieke kern. Naast haar staan een schitterende Ariane Van Vliet als Raskolnikovs niet-begrijpende moeder Poelcheria en nieuw

gezicht Patricia Kargbo als zijn zus Doenja. Al bij al is dit een zeer degelijk bewerking, glashelder en trouw aan de roman. "Als je maar lang genoeg kijkt, wordt alles doorzichtig", klinkt het op een bepaald moment in het stuk. Lazarus heeft er inderdaad lang naar gekeken, en dat voel je. Ze hebben met z'n allen gretig hun tanden in deze Dostojevski gezet en de roman goed doorzien, maar niet omdat ze het boek volledig wilden

Misdaad en straf

Lazarus
Gaat nog op tournee tot en met 7 juni.
Tickets en info:
www.arsenaallazarus.be

QUOTES

“Dostojevski is de meester in ontleden van personages, karakters, figuren, menselijkheid en daar alle kanten van zien.”

- Joris Van den Brande -

“Te beseffen dat een boek dat zoveel jaar geleden geschreven is soms nog altijd kei actueel kan zijn.”

- Patricia Kargbo -

“Humor is in veel gevallen een effect van het feit dat we het bewerken, los van het feit dat dit vaak al heel aanwezig is in de basis tekst van Dostojevski. Het was nooit een doel op zich. Dat komt er vanzelf bij.”

- Pieter Genard -

© Raymond Mallentjer

"Als je zin had om ooit iemand te doden, dan is het dit boek om te lezen. Als je ooit hebt gedacht 'ik wil die de nek om wringen' kom dan kijken naar Misdaad en Straf. Dan doen wij dat voor jou."

- Koen De Graeve, Günther Lesage en Joris Van den Brande -

"Een goeie vertelling over morele vraagstukken: Wat is goed? Wat is kwaad? Kan een slechte daad goeie intenties hebben?"

- Joris Van den Brande -

THEATER

ETIQUETTE

Om de voorstelling zo min mogelijk te storen vragen wij om je gsm uit te schakelen voor aanvang van de voorstelling. Het is niet toegelaten om te eten, te snoepen, te drinken of te fotograferen.

In dit animatiefilmpje wordt het allemaal uitgelegd.

<https://www.youtube.com/watch?v=qdOBeQ3BGQo>

© Raymond Mallentjer

MEER INFO, RECENSIES, PERSKNIPSELS, ...
worden systematisch aangevuld op de site:

www.arsenaallazarus.be